

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **C. R.**

uniewinnionego od popełnienia czynu z 299 § 1 k.p.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 czerwca 2022 r.,

wniosku obrońcy o zasądzenie na rzecz C. R. kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym

na podstawie art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k. w zw. z § 11 ust. 2 pkt 6 i § 15 ust. 3 pkt 1 – 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie

p o s t a n o w i ł

zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz C. R. kwotę 5757,66 zł (pięć tysięcy siedemset pięćdziesiąt siedem złotych i 66 groszy) tytułem zwrotu poniesionych kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 stycznia 2022 r., sygn. akt V KK 306/21, Sąd Najwyższy, oddalił jako oczywiście bezzasadną kasację Prokuratora Okręgowego w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 11 lutego 2021 r., sygn. akt II Aka (...), zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego w S. z dnia 23 czerwca 2020 r., sygn. akt III K (...), a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążył Skarb Państwa.

Pismem z dnia 26 kwietnia 2022 r. obrońca C. R. złożył w imieniu C. R. wniosek o zasądzenie kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym. Wniósł o zasądzenie kwoty 18.450 zł tytułem wynagrodzenia dla obrońcy, oraz wydatków w kwocie 712,95 zł, tytułem zwrotu kosztów podróży oraz w kwocie 244,71, tytułem zwrotu kosztów noclegu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek C. R. o zwrot poniesionych przez niego kosztów obrony w postępowaniu kasacyjnym zasługuje na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z art. 637a k.p.k. do kosztów postępowania kasacyjnego stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach postępowania odwoławczego, chyba, że ustawa stanowi inaczej. Wobec tego odpowiednie zastosowanie w tej sprawie znajdzie art. 636 § 1 k.p.k., który przewiduje obciążenie Skarbu Państwa kosztami procesu za postępowanie odwoławcze, jeżeli środek odwoławczy pochodzi wyłącznie od oskarżyciela publicznego i nie został uwzględniony. Przepis ten dotyczy spraw z oskarżenia publicznego, znajduje jednak odpowiednie zastosowanie także do spraw z oskarżenia prywatnego (art. 636 § 3 k.p.k.). Wobec tego, to Skarb Państwa ponosi koszty postępowania kasacyjnego, które w odniesieniu do C. R. zakończyło się oddaleniem kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Podstawę prawną do ustalenia wysokości wydatków poniesionych w związku z ustanowieniem jednego obrońcy, stanowią przepisy ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze (t.j.: Dz. U. z 2019 r., poz. 1513, ze zm.) oraz przepisy aktualnie obowiązującego rozporządzenia w sprawie opłat za czynności adwokackie, tj. Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800, ze zm.).

Zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. - Prawo o advokaturze, opłaty za czynności adwokackie ustala umowa z klientem, niemniej umowa ta jest wiążąca tylko w relacji pomiędzy obrońcą będącym adwokatem i jego mocodawcą. Ustalona w umowie wysokość opłat za czynności adwokackie nie musi stanowić podstawy zasądzenia przez sąd poniesionych przez tę stronę

kosztów zastępstwa prawnego. W rozpoznawanej sprawie nie jest więc ona dla Sądu Najwyższego wiążąca.

Jak wynika z § 15 ust. 1 powołanego wyżej Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, opłaty stanowiące podstawę zasądzenia kosztów zastępstwa prawnego i kosztów advokackich ustala się z uwzględnieniem stawek minimalnych określonych w rozdziałach 2-4, z czego wnosić należy, że są one podstawą do ustalenia wynagrodzenia. Istotne rozróżnienie zawiera ust. 2 i ust. 3 § 15 Rozporządzenia. Mianowicie, wysokość wynagrodzenia w sposób decydujący różnicuje to, czy sprawa wymaga, czy też nie wymaga przeprowadzenia rozprawy, przy czym w sytuacji, gdy sprawa wymaga przeprowadzenia rozprawy, sąd powinien uwzględniać stawkę przewyższającą minimalną, ale nie większą niż jej sześciokrotność.

C. R. domagał się zasądzenia tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy w postępowaniu kasacyjnym kwoty 18.450 zł, zgodnie z przedstawioną fakturą. Łączna, maksymalna w tej sprawie i możliwa do zasądzenia kwota opłat za czynności advokackie wynosi 7.200 zł (1.200 zł x 6). W orzecznictwie słusznie przyjmuje się, że Sąd może kontrolować wysokość żądanego przez stronę wynagrodzenia adwokata (radcy prawnego) w zakresie przekraczającym stawki minimalne, określone w przepisach wskazanych w rozporządzeniu, przy czym kontrola ta dokonywana ma być przy uwzględnieniu rodzaju i stopnia złożoności sprawy oraz nakładu pracy obrońcy lub pełnomocnika (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2011 r., I KZP 1/11, OSNKW 2011, z. 5, poz. 38). Uwzględniając powyższe, mając na względzie okoliczności sprawy i jej złożoność, a także treść wniesionej odpowiedzi na kasację i nakład pracy związany z jej przygotowaniem oraz udział obrońcy C. R. w rozprawie kasacyjnej, Sąd Najwyższy uznał za zasadne przyznać kwotę stanowiącą równowartość czterokrotności minimalnej stawki za obronę w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, tj. kwotę 4.800 zł.

Nadto, wniesiono o zasądzenie, zgodnie z przedstawionymi fakturami zwrotu wydatków poniesionych przez C. R. w kwocie 712,95 zł, tytułem zwrotu kosztów podróży oraz w kwocie 244,71, tytułem zwrotu kosztów noclegu. Wydatki na pokrycie kosztów udziału oskarżonego w rozprawie kasacyjnej wchodzą

niewątpliwie w skład uzasadnionych wydatków strony postępowania (art. 618j k.p.k.), a załączone do wniosku: kopia biletu lotniczego oraz potwierdzenie rezerwacji noclegu w dniu 25 stycznia 2022 r. w W. dokumentują rzeczywistą wysokość poniesionych z tego tytułu kosztów. Należało zatem przyznać C. R. zwrot kosztów przelotu związanego z udziałem w rozprawie kasacyjnej, w kwocie 712,95 zł. oraz zwrot kosztów noclegu w kwocie 244,71 zł.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.